

Els accessos a l'Hospital

La Federació d'Associacions de Veïns de Tortosa impulsa una recollida de signatures per demanar la millora dels accessos a l'Hospital Verge de la Cinta. Es proposa que siga amb unes escales mecàniques o un ascensor des de darrere de l'antic cinema Fèmina. Les adhesions, promogudes també pel sindicat CATAC, que aplega bona part del personal sanitari de l'Hospital, es podran signar fins al mes de setembre.

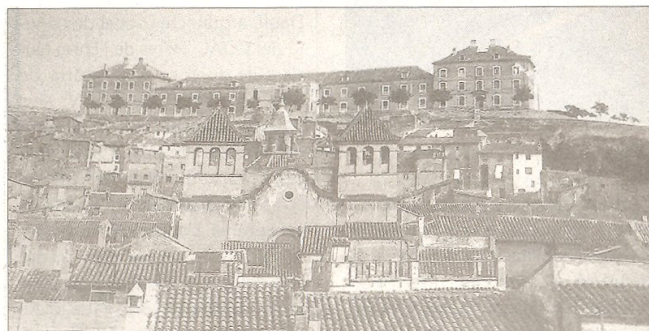
Josep Bayarri Ragal

El tema no és nou. Quan, l'any 1972, es va decidir que l'Hospital aniria al pla del Sitjar, es va escriure que el lloc no era el més adequat per les dificultats d'accés i per haver de travessar l'interior de la ciutat per arribar-hi, però els defensors al·legaven que s'allunyava de la humitat del riu, cosa que el feia més saludable, tot i que hi havia altres interessos. Des del moment en què va entrar parcialment en servei, l'octubre del 1976 (la totalitat d'especialitats trigarien encara un any), es començaren a constatar els problemes que s'han anat agreujant al llarg dels anys fins a l'actual situació.

La història és llarga. Al pla de Sitjar, un dels espais emmurallats que envolten la ciutat, es va construir, en el segle XVIII, la caserna d'infanteria. Era un edifici principal amb d'altres annexos de grans dimensions, propi de l'arquitectura de l'època, dissenyats per enginyers militars formats a les aules de l'Acadèmia Militar de Matemàtiques de Barcelona (l'Arsenal, avui seu del Parlament de Catalunya, n'és una referència, com especialment la Universitat de Cervera i moltes altres obres). La caserna tortosina allotjava les tropes dels regiments Almansa o Luchana alternativament amb Tarragona, que guariren la ciutat fins a la desaparició de la presència militar a Tortosa, l'any 1932.

Els 'quartels', com s'anomenaven popularment, eren un punt de referència visual i, amb el castell de la Suda, coronaven 'skyline' de la ciutat a tots als gravats i fotografies. Els casalots quedaren abandonats i molt malmesos per la Guerra. Entre 1940 i 1950 es va desmuntar la fusteria dels massissos embigats per utilitzar-la en obres de reconstrucció que feia Regiones Devastadas. Aleshores, els espais útils de l'edifici foren ocupats per gent sense sostre. L'any 1960, l'Ajuntament de Tortosa va assolir la propietat del turó del Sitjar, com també de la Suda, Bonet, Orleans i les muralles (el que s'anomenava 'ramo de guerra'), excepte Tenasses, mitjançant una permuta amb el ministeri de l'Exèrcit, que rebia uns amplis solaris a Ferreries, posteriorment subhastats i avui ocupats per diversos edificis d'habitatges. L'any 1963, l'Ajuntament va enderrocar les casernes. Amb la sensibilitat actual vers l'arquitectura, avui no es faria i es recuperaria per a equipaments culturals, però durant aquells anys (era alcalde Joaquín Fabra Grifoll) els criteris eren uns altres i la utopia localista era construir una ciutat de cent mil habitants. Així ho preveia el Pla d'Urbanisme del 1964, que destinava els terrenys del Sitjar per a una anomenada 'ciudad jardín', a l'estil del que anys després serien les urbanitzacions de cases unifamiliars amb jardí al Parc Nivera, Quatre Camins, Sant Llätzer, seminari...

Arribem a temps recents. Quan, l'any 1971, es va aprovar la construcció de la refinèria i polígon d'indústries petroquímiques a Tarragona, a Tortosa va haver-hi una gran frustració perquè s'havia demanat que el complex se situés vora l'Ebre (a l'àrea Tortosa, l'Aldea, Amposta, la Ràpita). Van haver-hi protestes i fins i tot una manifestació, malgrat que eren del tot il·legals. Els poders locals tenien aleshores una notable influència a Madrid a través de la persona de Joaquín Bau i, com una mena de compensació, aconseguiren tirar endavant quatre grans projectes encallats des de feia temps: el pla de transformació agrària del Delta, el polígon industrial de Campredó, el parador de la Suda i l'anomenada Residència Sanitària. Per a aquestes dos darreres obres, l'Ajuntament n'havia de facilitar els terrenys i els únics que tenia eren els procedents de les permutes amb l'exèrcit. La importància de disposar de l'anomenada residència (era la primera que es construïa a Catalunya a més dels caps de província) en va arraconar tots els dubtes. La veritat és que l'Hospital ha estat l'obra més important feta a Tortosa des de fa un segle, però això no pot fer oblidar que resta un greu problema per resoldre. ■

Al turó del Sitjar, avui ocupat per l'Hospital Verge de la Cinta, hi havia les casernes d'infanteria de Tortosa.